

W Wicekrólestwie Peru władza hiszpańska próbowała wielu mechanizmów narzucania chrześcijańskiego porządku społecznego wśród rdzennej ludności indiańskiej o inkaskim i nieinkaskim pochodzeniu. Mimo iż proces ewangelizacji w konsekwencji doprowadził do reorganizacji przedhiszpańskiej koncepcji przestrzeni, odległe obszary wiejskie przez długi czas nadal pozostawały pogańskie i funkcjonowały w niezmienionej formie. Głównym celem hiszpańskich redukcji i *encomienda*, tworzonych na obszarze Andów Środkowych od końca XVI wieku, była lepsza kontrola nad ludnością tubylczą, poddawaną ciągłemu procesowi zmiany tożsamości i zwyczajów, zgodnie z wartościami chrześcijańskimi. Proponowany projekt ma na celu zbadanie wspomnianych procesów kulturowych na drodze interdyscyplinarnych badań nad charakterem, chronologią, architekturą, obrzędkiem grzebalnym i tożsamością mieszkańców ośrodka w Chacuas Jirca, położonego w górnej partii doliny rzeki Culebras w północnym Peru. Główna hipoteza projektu zakłada, iż Chacuas Jirca, stanowisko archeologiczne o genezie przedhiszpańskiej, funkcjonowało w okresie kolonialnym aż do czasu rozpoczęcia masowych przesiedleń ludności indiańskiej z ich rdzennych terenów jako ważny ośrodek o dużym znaczeniu ekonomicznym. W celu zbadania lokalnych skutków kolonializmu analizie poddane zostaną zarówno źródła archeologiczne, jak i etnohistoryczne. Biorąc pod uwagę wyjątkowy kontekst archeologiczny ośrodka w Chacuas Jirca, projekt stwarza okazję rewizji obecnego stanu wiedzy na temat reorganizacji społecznej w czasach wczesnego kontaktu z Europejczykami.